

Απόφαση **1586 / 2016** (Ε, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

ΑΡΙΘΜΟΣ 1586/2016

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ε΄ ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Δήμητρα Μπουρνάκα Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου (κωλυομένης της Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου Βιολέττας Κυτέα), Αγγελική Αλειφεροπούλου-Εισηγήτρια, Δημήτριο Χονδρογιάννη, Δημήτριο Τζιούβα και Ιωάννη Μπαλιτσάρη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 6 Νοεμβρίου 2015, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ευσταθίας Σπυραπούλου (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου) και του Γραμματέως Γεράσιμου Βάλαμου, για να δικάσει τις αιτήσεις των αναιρεσιόντων - κατηγορουμένων: 1) Α. Γ. του Μ., κατοίκου ..., ο οποίος δεν εμφανίστηκε, 2) Μ. Τ. του Ι., κατοίκου ..., ο οποίος ε' κπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιπποκράτη-Αλέξανδρο Μυλωνά, 3) Ε. Τ. του Ι., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον ίδιο παραπώνω πληρεξούσιο δικηγόρο Ιπποκράτη-Αλέξανδρο Μυλωνά, περί αναιρέσεως της υπ' αριθ.10/2014 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Κρήτης και με πολιτικώς ενάγουσες τις: 1) Α. Μ. συζ. Γ., κάτοικο ... η οποία δεν εμφανίστηκε, 2) Ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία "...", η οποία εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία δεν εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο και 3) Ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία "...", η οποία εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία δεν εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο.

Το Πενταμελές Εφετείο Κρήτης, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναιρεσιόντες - κατηγορούμενοι ζητούν την οनाίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται: α) στην από 16 Σεπτεμβρίου 2014, ασκηθείσα δια δηλώσεως που επιδόθηκε στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στις 17-9-2014, αίτηση αναίρεσης του κατηγορουμένου Α. Γ. και β) στην από 23 Ιανουαρίου 2014 αίτηση αναίρεσης των κατηγορουμένων Μ. Τ. και Ε. Τ., που καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό ...2014.

Αφού άκουσε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο των παρασάντων διαδίκων, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και την Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, που πρότεινε: α) να απορριφθεί ως ανυποστήρικτη η ανωτέρω αίτηση του κατηγορουμένου Α. Γ. και β) να απορριφθούν οι ανωτέρω αιτήσεις των κατηγορουμένων Μ. Τ. και Ε. Τ..

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Εισάγονται ενώπιον του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου οι 1) από 16-9-2014 (ασκηθείσα δια δηλώσεως, που επιδόθηκε στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στις 17-9-2014) αίτηση του Α. Γ. του Μ., κατοίκου ... και 2) από 23-1-2014 αίτηση των Μ. Τ. του Ι. και Ε. Τ. του Ι., κατοίκων ..., αντίστοιχα, για αναίρεση της υπ' αριθ. 10/2014 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Κρήτης, που πρέπει να συνεκδικαστούν, ως συναφείς.

ΙΙ. Επί της αιτήσεως του Α. Γ.: Κατά τη διάταξη του άρθρου 513 παρ. 1 εδ. γ' Κ.Ποιν.Δ., ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κλητεύει τον αναιρεσιόντα και τους υπόλοιπους διαδίκους στο ακροατήριο του δικαστηρίου του Αρείου Πάγου, κατά δε τη διάταξη του άρθρου 514 εδ. α' του ίδιου Κώδικα, αν ο αναιρεσιών δεν εμφανιστεί η αίτησή του απορρίπτεται. Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 515 παρ. 1 Κ.Ποιν.Δ. προκύπτει, ότι σε περίπτωση που αναβληθεί η συζήτηση της υποθέσεως σε ρητή δικάσιω. όλοι οι διάδικοι οφείλουν να εμφανιστούν κατ'

διάταξη του άρθρου 515 παρ. 1 Κ.Ποιν.Δ. προκύπτει, ότι σε περίπτωση που αναβληθεί η συζήτηση της υποθέσεως σε ρητή δικάσιμο, όλοι οι διάδικοι οφείλουν να εμφανιστούν κατ' αυτήν χωρίς νέα κλήτευση, ακόμη και αν δεν ήταν παρόντες κατά τη δημοσίευση της αναβλητικής αποφάσεως. Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό και προς εκείνη της παρ. 3 του άνω άρθρου 513, προκύπτει ότι, αν κατά τη συζήτηση της αιτήσεως αναιρέσεως δεν εμφανιστεί στο ακροατήριο του Αρείου Πάγου ο αιτών την αναίρεση, ήτοι δεν εμφανιστεί προσηκόντως με συνήγορο ή δεν εκπροσωπηθεί από συνήγορο, αν και κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τα άρθρα 155 - 161 Κ.Ποιν.Δ. και μέσα στην προθεσμία που ορίζει το άρθρο 166 του ίδιου Κώδικα, για να παραστεί, η οίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται και καταδικάζεται ο αναιρεσείων, κατά το άρθρο 583 παρ. 1 Κ.Ποιν.Δ., στα δικαστικά έξοδα.- Στην προκειμένη περίπτωση, από το από 6-11-2014 και 27-11-2014 αποδεικτικά επιδόσεως, που συντάχθηκαν αρμοδίως από τον Υπαρχιφύλακα του Α.Τ. ... Ηρακλείου Σ. Ν. το πρώτο και από την Επιμελήτρια της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου Α. Σ. το δεύτερο, προκύπτει ότι επιδόθηκε, αντίστοιχα, α) δια θυροκολλήσεως στον δηλωθέντα τόπο κατοικίας του ανωτέρω αναιρεσείοντος (Α. Γ.), επειδή δεν βρέθηκε εκεί ο ίδιος προσωπικά ούτε άλλο πρόσωπο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 155 παρ.1 Κ.Ποιν.Δ., καθώς και β) επίσης δια θυροκολλήσεως στον δηλωθέντα τόπο κατοικίας του δικηγόρου Αθηνών Θρασύβουλου Κονταξή, νομοτύπως διορισθέντος αντικλήτου του άνω αναιρεσείοντος, επειδή δεν βρέθηκε εκεί ο ίδιος προσωπικά ούτε άλλο πρόσωπο από τα κατά τα άνω προβλεπόμενα, νομίμως και εμπροθέσμως, σύμφωνα με τα άρθρα 155 παρ. 2 και 166 παρ. 1 Κ.Ποιν.Δ., η ...13-10-2014 κλήση της Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, για να παραστεί α αναιρεσείων αυτός δια συνηγόρου στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου κατά τη δικάσιμο της 13-3-2015, κατά την οποία αναβλήθηκε η υπόθεση, με την υπ' αριθ. 265/2015 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου, για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο (6-11-2015), προκειμένου να υποστηρίξει την προμνημονευόμενη υπό κρίση αίτησή του, περί αναιρέσεως της υπ' αριθ. 10/2014 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Κρήτης, με την οποία καταδικάστηκε αυτός, για κακουργηματική απάτη κατά συναυτουργία, σε ποινή καθείρξεως έξι (6) ετών.

Συνεπώς, εφόσον ο πιο πάνω αναιρεσείων δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου με δικηγόρο ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, όταν εκφωνήθηκε η υπόθεση στη σειρά της κατά την ανωτέρω δικάσιμο, πρέπει να απορριφθεί η παραπάνω αίτηση αναιρέσεως αυτού και να επιβληθούν εις βάρος του τα αντίστοιχα δικαστικά έξοδα, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό.

III. Επί της αιτήσεως των Μ. Τ. και Ε. Τ.: Κατά τη διάταξη του άρθρου 386 παρ.1 του Π.Κ., "όποιος, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος, βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή, με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και αν η ζημιά που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της οπάτης απαιτούνται α) σκοπός του δράστη να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος χωρίς να προσπαθείται και η πραγμάτωση του οφέλους αυτού, β) εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων, από την οποία, ως παραγωγό αιτία, παραπλανήθηκε κάποιος σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή, συνιστώσα επιζήμια για τον ίδιο ή άλλον συμπεριφορά και γ) βλάβη ξένης, κατά το αστικό δίκαιο, περιουσίας, η οποία να τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με την απατηλή συμπεριφορά (παραπλανητική ενέργεια ή παράλειψη του δράστη) και την συνεπεία αυτής πλάνη εκείνου που προέβη στην περιουσιακή διάθεση, υπάρχει δε τέτοια βλάβη (ζημία) σε περίπτωση μειώσεως ή χειροτερεύσεως της αξίας της περιουσίας του παθόντος, έστω και αν αυτός έχει ενεργό αξίωση για την ανόρθωσή της, ενώ εκείνος που εξαπατήθηκε δεν είναι απαραίτητο να ταυτίζεται με αυτόν που ζημιώθηκε. Ως

εκείνος που εξαπατήθηκε δεν είναι απαραίτητο να ταυτίζεται με αυτόν που ζημιώθηκε. Ως γεγονότα, κατά την έννοια του άνω άρθρου, νοούνται τα πραγματικά περιστατικά (ήτοι τα συμβεβηκότα του εξωτερικού κόσμου, που απεικονίζουν την πραγματικότητα), τα οποία ανήκουν στο παρελθόν ή στο παρόν και όχι εκείνο που πρόκειται να συμβούν στο μέλλον, όπως είναι οι απλές υποσχέσεις ή οι συμβατικές υποχρεώσεις. Εάν, όμως, οι υποσχέσεις συνοδεύονται από άλλες παραστάσεις ψευδών γεγονότων, κατά τρόπο που να δημιουργείται η εντύπωση μελλοντικής εκπληρώσεώς τους με βάση την εμφανιζόμενη ψευδή κατάσταση, τότε οι υποσχέσεις αυτές αποτελούν απατηλή συμπεριφορά. Περιουσιακό όφελος συνιστά η αύξηση της περιουσίας του ίδιου του δράστη ή άλλου, καθώς και η ευνοϊκότερη διαμόρφωση της περιουσιακής καταστάσεως οιοδήποτε από αυτούς. Το περιουσιακό αυτό όφελος είναι παράνομο, όταν ο δράστης ή το άλλα πρόσωπο δεν έχει νόμιμη αξίωση κατά του παθόντος, ο δε αξιούμενος, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος τούτου, σκοπός οφέλους αποτελεί υποκειμενικό στοιχείο του αδικού (έγκλημα με "υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση"). Τέλος, η περιουσιακή βλάβη, που, όπως προεκτέθηκε, υπάρχει σε περίπτωση μείωσης ή χειροτερεύσεως της περιουσίας του παθόντος, θα πρέπει, ως στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος της απάτης, να είναι άμεσο, αναγκαίο και αποκλειστικό αποτέλεσμα της περιουσιακής διαθέσεως, ήτοι της πράξεως, παραλείψεως ή αναχής, στην οποία πράξη εκείνος που πλανήθηκε από την απατηλή συμπεριφορά του δράστη. Θα πρέπει να υπάρχει, δηλαδή, αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της απατηλής συμπεριφοράς και της πλάνης, που προκλήθηκε από αυτήν, καθώς και μεταξύ της πλάνης αυτής και της περιουσιακής βλάβης, η οποία πρέπει να είναι το άμεσο, αναγκαίο και αποκλειστικό αποτέλεσμα της πλάνης και της εξ αυτής πράξεως, παραλείψεως ή ανοχής του πλανηθέντος. Ακόμη, κατά τη διάταξη της παρ. 3 του ίδιου ως άνω άρθρου, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 14 παρ.4 Ν. 2721/1999, που άρχισε να ισχύει από 3-6-1999, η απάτη προσλαμβάνει κακουργηματικό χαρακτήρα και τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών α) αν ο υπαίτιος διαπράττει απάτες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 5.000.000 δρχ. ή των 15.000 ευρώ, σύμφωνα με την καθορισθείσα από τη διάταξη του άρθρου 5 Ν. 2943/2001 επίσημη αντιστοιχία και β) αν το περιουσιακό όφελος ή η προξενηθείσα ζημία υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 25.000.000 δρχ. ή των 73.000 ευρώ. Από την τελευταία αυτή διάταξη προκύπτει ότι, για να είναι η απάτη κακούργημα, πρέπει α) ο υπαίτιος να διαπράττει απάτες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια και συγχρόνως το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία του παθόντος να υπερβαίνει το ποσό των 5.000.000 δρχ. ή των 15.000 ευρώ ή β) το όφελος που επεδίωκε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε να υπερβαίνουν συνολικά το ποσό των 25.000.000 δρχ. ή των 73.000 ευρώ. Κατά δε το άρθρο 25 παρ.1 και 2 Ν. 4055/2012, του οποίου η ισχύς άρχισε, κατ' άρθρ. 113 αυτού, από 2-4-2012, ήτοι πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το προβλεπόμενο στις διατάξεις της περ. α' και β' της παρ. 3 του άρθρου 386 Π.Κ. ποσά των 15.000 και 73.000 ευρώ αντίστοιχα, αναπροσαρμόζεται στο ποσό των 30.000 και 120.000 ευρώ αντίστοιχα. Δηλαδή, κατ' εφαρμογή της τελευταίας ως άνω ηπιότερης ποινικής διατάξεως (άρθρ. 2 παρ.1 Π.Κ.), η απάτη διώκεται πλέον σε βαθμό κακουργήματος α) αν ο υπαίτιος διαπράττει απάτες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 30.000 ευρώ αντί των 15.000 ευρώ ή β) αν το περιουσιακό όφελος ή η προξενηθείσα ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 ευρώ αντί των 73.000 ευρώ. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 13 στοιχ. στ' ΠΚ, "κατ' επάγγελμα τέλεση του εγκλήματος συντρέχει, όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης ή από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης της πράξης, προκύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισαδήματος. Κατά συνήθεια τέλεση του εγκλήματος συντρέχει, όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης προκύπτει σταθερή ροπή του δράστη προς τη διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητας του δράστη". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι, για να συνιστάται η απάτη ως κακούργημα, πρέπει να υπάρχει σκοπός του δράστη για πορισμό εισαδήματος ή σταθερή ροπή του δράστη προς τη διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος.

επανελημμένη τέλεση της πράξης προκύπτει σταθερή ροπή του υφαστή προς τη διαπράξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητας του δράστη". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι για τη συνδρομή της επιβαρυντικής περιστάσεως της κατ' επάγγελμα τελέσεως της πράξεως, αντικειμενικά μεν απαιτείται η επανελημμένη τέλεση αυτής, υποκειμενικό δε σκοπός του δράστη να πορισθεί εισόδημα από την επανελημμένη τέλεσή της χωρίς να απαιτείται προηγούμενη καταδίκη του δράστη για το ίδιο έγκλημα. Το στοιχείο της επανελημμένης τελέσεως ενυπάρχει (και) επί εγκλήματος κατ' εξακολούθηση (άρθρ. 98 Π.Κ.), το οποίο αποτελείται από περισσότερες αυτοτελείς ομοειδείς μερικότερες πράξεις, ενώ, εάν δεν υπάρχει επανελημμένη τέλεση, αρκεί για το κατ' επάγγελμα να διοπιστώνεται ότι η αξιόποινη πράξη τελείται μεν για πρώτη φορά, όχι όμως ευκαιριακά, αλλά βάσει σχεδίου, δηλαδή, όταν από την υποδομή, που έχει διαμορφώσει ο δράστης και την οργανωμένη ετοιμότητά του με πρόθεση επανελημμένης τελέσεως, προκύπτει σκοπός του για πορισμό εισοδήματος. Για τη συνδρομή δε της επιβαρυντικής περιστάσεως της τελέσεως του εγκλήματος κατά συνήθεια απαιτείται οπωσδήποτε επανελημμένη τέλεση αυτού, από την οποία να προκύπτει σταθερή ροπή του δράστη προς τη διαπράξη του συγκεκριμένου εγκλήματος, ως στοιχείο της προσωπικότητάς του, ενώ δεν συντρέχει κατά συνήθεια τέλεση, όταν η αξιόποινη πράξη τελείται για πρώτη φορά. Ακόμη, κατά το άρθρο 45 Π.Κ., "αν δύο ή περισσότεροι τέλεσαν από κοινού αξιόποινη πράξη, καθένας τους τιμωρείται ως αυτουργός της πράξης". Με τον όρο "από κοινού", με τον οποίο εκφράζεται η έννοια της συναυτουργίας, νοείται αντικειμενικώς σύμπραξη κατά την εκτέλεση της κύριας πράξεως και υποκειμενικώς κοινός δόλος, δηλαδή ότι ο κάθε συμμετοχος θέλει ή αποδέχεται την πραγμάτωση της αντικειμενικής υποστάσεως του διαπραττόμενου εγκλήματος, γνωρίζοντας ότι και οι λοιποί συμμετοχοί πράττουν με το δόλο τελέσεως του ίδιου εγκλήματος και θέλοντας ή αποδεχόμενος να ενώσει τη δική του δράση με εκείνη του άλλου προς πραγμάτωση της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος. Η σύμπραξη στην εκτέλεση της κύριας πράξεως μπορεί να συνίσταται ή στο ότι καθένας πραγματώνει την όλη αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος ή ότι το έγκλημα πραγματώνεται με συγκλίνουσες επί μέρους πράξεις των συμμετόχων, ταυτόχρονες ή διαδοχικές. Για τον έλεγχο από τον Άρειο Πάγο της ορθής ερμηνείας και εφαρμογής του άρθρου 45 Π.Κ. πρέπει να αναφέρονται στην απόφαση τα πραγματικά περιστατικά, βάσει των οποίων το δικαστήριο δέχτηκε, ότι ο δράστης συμμετείχε στην τέλεση του εγκλήματος, ως συναυτουργός (Ολ.Α.Π. 50/1990). Από τη διάταξη δε του άρθρου 98 Π.Κ. προκύπτει, ότι κατ' εξακολούθηση έγκλημα είναι εκείνο, το οποίο τελείται από το ίδιο πρόσωπο και απαρτίζεται από περισσότερες αυτοτελείς ομοειδείς μερικότερες πράξεις, διακρινόμενες χρονικά μεταξύ τους, που προσβάλλουν το ίδιο έννομο αγαθό και κάθε μία περιέχει πλήρη τα στοιχεία ενός και του αυτού εγκλήματος, συνδέονται δε μεταξύ τους με την ταυτότητα της προς εκτέλεση αποφάσεως (ενότητα δόλου). Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Ποιν.Δ. ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ.1 στοιχ. Δ' του ίδιου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, όταν αναφέρονται σ' αυτή, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα προκύψαντα από την αποδεικτική διαδικασία πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του Δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό της αποφάσεως, που αποτελούν ενιαίο σύνολο. Σε σχέση με τα αποδεικτικά μέσα, που ελήφθησαν υπόψη από το δικαστήριο για την καταδικαστική του κρίση, για την πληρότητα της αιτιολογίας αρκεί ο κατ' είδος προσδιορισμός τους χωρίς να απαιτείται ειδικότερη αναφορά ή αναλυτική παράθεσή τους και μνεία του τί προέκυψε από το καθένα χωριστά, πρέπει όμως να προκύπτει με βεβαιότητα, ότι το δικαστήριο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνο ορισμένα από αυτά κατ' επιλογή, ενώ δεν

προέκυψε από το καθένα χωριστά, πρέπει όμως να προκύπτει με βεβαιότητα, ότι το δικαστήριο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνο ορισμένα από αυτά κατ' επιλογή, ενώ δεν είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων και των μαρτυρικών καταθέσεων μεταξύ τους και δεν απαιτείται να προσδιορίζεται ποιο βάρυνε περισσότερο για το σχηματισμό της δικανικής κρίσεως ούτε χρειάζεται να διευκρινίζεται από ποιο ή ποια αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε η κάθε παραδοχή. Όταν δε εξαιρούνται ορισμένα από τα αποδεικτικά μέσα, δεν σημαίνει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη το άλλα, αφού δεν εξαιρέθηκαν, ούτε ανακύπτει ανάγκη αιτιολογήσεως, γιατί δεν εξαιρούνται τα λοιπά. Λόγο αναιρέσεως της αποφάσεως συνιστά, κατά το άρθρ. 510 παρ.1 στοιχ. Ε' Κ.Ποιν.Δ., και η εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία υπάρχει, όταν το δικαστήριο αποδίδει στο νόμο διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή, όταν το δικαστήριο, χωρίς να παρερμηνεύσει το νόμο, δεν υπήγαγε ορθά τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν, στη διάταξη που εφαρμόσθηκε. Περίπτωση δε εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως, που ιδρύει τον ανωτέρω αναιρετικό λόγο, συνιστά και η εκ πλαγίου παραβίαση της διατάξεως αυτής, η οποία υπάρχει, όταν στο πόρισμα της αποφάσεως, που προκύπτει από την αλληλοσυμπλήρωση του σκεπτικού και του διατοκτικού της και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, έχουν επιλοχωθεί ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, που καθιστούν ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο σε σχέση με την ορθή εφαρμογή του νόμου, οπότε η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση. Δεν αποτελεί, όμως, λόγο ανοιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και, ειδικότερα, η εσφαλμένη εκτίμηση και αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων και των εγγράφων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολογήσεως κάθε αποδεικτικού στοιχείου χωριστά και η παράλειψη συσχέτισεως των αποδεικτικών μέσων μεταξύ τους, καθόσον, στις περιπτώσεις αυτές, με την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας ή της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του νόμου και ελλείψεως νόμιμης βάσεως, πλήττεται η αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας.- Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της προσβαλλόμενης, κατά τα άνω, αποφάσεώς του, το Πενταμελές Εφετείο Κρήτης, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, μετά από συνεκτίμηση των αποδεικτικών μέσων, τα οποία προσδιορίζονται κατ' είδος σ' αυτή, δέχθηκε ανελέγκτως, ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Ο 1ος κατηγορούμενος γεννηθείς στο ... Ηρακλείου στις 7-10-1967 κάτοικος ομοίως, ήταν στο επάγγελμα αγρότης, κτηνοτρόφος και τυροκόμος, ο οποίος επειδή αντιμετώπισε οικονομικά προβλήματα έκλεισε το μικρό τυροκομείο που διατηρούσε στο ..., και περί τον Ιανουάριο του 2002 μετέβη στον ... όπου εργαζόταν ως φορτοεκφορτωτής σε φορτηγά αυτοκίνητα. Το Φεβρουάριο του 2002 στον ... αυτός (ο 1ος κατηγορούμενος) βρέθηκε με τους δίδυμους αδερφούς συγκατηγορουμένους του 2^ο και 3^ο, οι οποίοι διατηρούν κατάστημα εμπόριο τυροκομικών προϊόντων στον ... επί της οδού ... με την επωνυμία "..., οι οποίοι στο όνομα του φυγάδικου συγκατηγορουμένου τους Η. Χ. του Γ., τον οποίο γνώριζε ο 1ος κατηγορούμενος, ενεργώντας με κοινό δόλο συναποφάσισαν από κοινού να εξαπατήσουν παραγωγούς-τυροκόμους στην Κρήτη, αγοράζοντας μεγάλες ποσότητες τυριού γραβιέρας χωρίς να τους καταβάλουν οποιοδήποτε αντίστοιχο τίμημα για τις αγορές που θα προέβαιναν, καθώς θα κατέβαλαν σ' αυτούς μεταχρονολογημένες επιταγές, τις οποίες είχαν προσπαφασίσει ότι δεν θα τις πλήρωναν, αφού θα τις χρησιμοποιούσαν σε συνδυασμό με τις παρακάτω αναφερόμενες ψευδείς διαβεβαιώσεις και παραστάσεις άλλων ψευδών γεγονότων αποκλειστικά και μόνο για να πείσουν τους παραγωγούς να τους παραδώσουν τις ποσότητες τυριού γραβιέρας, έχοντας έτσι σκοπό να αποκομίσουν οι ίδιοι παράνομα περιουσιακά όφελος, βλάπτοντας την περιουσία αυτών με τους οποίους θα συναλλάσσονταν πράγμα που τελικά πέτυχαν, όπως θα εκτεθεί στη συνέχεια. Για την εκτέλεση όμως της απάτης που είχαν συναποφασίσει, την πραγμάτωση της οποίας και θέλησαν οι κατηγορούμενοι, απαιτείτο η σύμπραξη άλλων τους στην εκτέλεση αυτής, καθώς έκαστος κατηγορούμενος, κατά το σχέδιό τους και τη συμφωνία τους, θα αναλάμβανε διαφορετικό τομέα δράσης, ενεργώντας διαδοχικά,

σύμπραξη όλων τους στην εκτέλεση αυτής, καθώς έκαστος κατηγορούμενος, κατά το σχέδιό τους και τη συμφωνία τους, θα αναλάμβανε διαφορετικό τομέα δράσης, ενεργώντας διαδοχικά, ώστε οι επί μέρους πράξεις τους να συγκλίνουν στην πραγμάτωση της απάτης, της οποίας η εκτέλεση, σε αντίθετη περίπτωση, χωρίς τη σύμπραξη κάποιου από αυτούς, δεν ήταν δυνατή. Σημειωτέον ότι ο χρόνος που αποφασίσθηκε η τέλεση της αξιόποινης πράξης της απάτης, δεν ήταν τυχαίος, καθόσον η χρονική περίοδος του πρώτου εξαμήνου του 2002 υπήρχε στην Κρήτη πλεόνασμα γραβιέρας και όλοι οι παραγωγοί ήταν ανήσυχτοι στο να απορροφηθεί το προϊόν τους το γρηγορότερο, ώστε να μπορέσουν να καλύψουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις, και αναζητούσαν αγοραστές τόσο στην τοπική αγορά της Κρήτης, όσο και στην Αθήνα. Βέβαιο το γεγονός αυτό το γνώριζαν τόσο ο 1ος κατηγορούμενος Α. Γ. λόγω της καταγωγής του από το ... Ηρακλείου, όσο οι 2ος και 3ος διδυμοί αδερφοί κατηγορούμενοι, οι οποίοι όπως προαναφέρθηκε διατηρούν από κοινού κατόκτημα εμπορίας τυροκομικών, κυρίως γροβιέρας, στον ..., με μεγάλο κύκλο εργασιών, ιδιαίτερα καλοί γνώστες του συγκεκριμένου αντικειμένου και διακινώντας μεγάλες ποσότητες γραβιέρας, σε σούπερ μάρκετ και άλλα καταστήματα και οι οποίοι αδελφοί Τ., ενθάρρυναν το μέγιστο στη λήψη της ανωτέρω απόφασης και την υλοποίηση του σχεδίου εξαπάτησης, λαμβανομένης υπόψη της καλής οικονομικής τους κατάστασης, οι οποίοι αυτοί έδωσαν στον 1° κατηγορούμενο το χρηματικό ποσό των 2.000 ευρώ, ενόψει του ότι ο τελευταίος (1ος κατηγορούμενος) ως εργαζόμενος ως φορτοεκφορτωτής φορτηγών στον ..., δεν είχε δικά του χρήματα, με τα οποία χρήματα των 2.000 ευρώ, με βάση το σχέδιο των κατηγορουμένων και τη συμφωνία τους, στο όνομα του Η. Χ. του Γ. μίσθωσαν κατόκτημα επί της οδού ..., το εξόπλισαν με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, το συνδέσαν με το τηλέφωνα ..., προέβησαν στην ένορξη επαγγελματικής δραστηριότητας στη ΔΟΥ Δ' ..., έλαβαν το Α.Φ.Μ. ..., ανοίχθηκαν στο όνομά του οι υπ' αριθμ. ... τρεχούμενοι λογαριασμοί στις Τράπεζες Λαϊκή και Εγνατία, έλαβε μπλοκ επιτογών και άρχισαν λειτουργώντας στο όνομα του φυγόδικου Η. Χ. επιχείρηση με το διακριτικό τίτλο "...", επί της οδού ... κατά το χρονικό διάστημα από το Μάρτιο 2002 έως και τον Οκτώβριο 2002, επειδή αυτός ήταν το κατάλληλο πρόσωπο προς τούτο, καθώς δεν είχαν εκδοθεί εις βάρος του ακάλυπτες επιταγές, αφού αυτός ποτέ δεν είχε ασχοληθεί με το εμπόριο και δεν ήταν κοταχωρημένος στο διατραπεζικό σύστημα "ΤΕΙΡΕΣΙΑ", γνωρίζοντας αυτά ο 1ος κατηγορούμενος λόγω της μεταξύ τους γνωριμίας καταγόμενοι και δύο από το Ηράκλειο Κρήτης, ενώ αυτός (1ος κατηγορούμενος) ήταν καταχωρημένος στο σύστημα "ΤΕΙΡΕΣΙΑ" και δεν μπορούσε να προβεί στην ένορξη επαγγελματικής δραστηριότητας, να λάβει μπλοκ επιταγών και Α.Φ.Μ. στο όνομα του. Στη συνέχεια ο 1ος κατηγορούμενος, ο οποίος κατά τα προαναφερθέντα είχε γνωριμία με τους διδυμους αδερφούς Μ. και Ε. Τ., θα εμφανιζόταν, για λογαριασμό όλων τους, ως επιχειρηματίας έμπορος τυροκομικών προϊόντων, με το όνομα του φυγόδικου Η. Χ. σε διάφορους παραγωγούς τυροκομικών προϊόντων της Κρήτης, για να αγοράσει μεγάλες ποσότητες γραβιέρας, ήταν δε κατάλληλο προς τούτο πρόσωπο, αφού ο ίδιος στο παρελθόν διατηρούσε στο ... Ηρακλείου το δικό του μικρό τυροκομείο. Η πληρωμή για την αγορά, θα γινόταν με μεταχρονολογημένες επιταγές για 4 μήνες, ενώ στην αγορά οι πληρωμές με μεταχρονολογημένες επιταγές ήταν των έξι και επτά μηνών στις συναλλαγές αυτού του είδους τυροκομικών προϊόντων και γενικότερα στο εμπόριο, οι οποίες θα εκδίδονταν από το μπλοκ επιτογών του φυγόδικου Η. Χ. και στη θέση του εκδότη θα υπέγραφε ο 1ος κατηγορούμενος ως Η. Χ., τις οποίες βέβαια επιταγές κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, δεν είχαν σκοπό να τις πληρώσουν, όπως είχαν προαποφασίσει, αλλά θα τις χρησιμοποιούσαν και αυτές για να πείσουν τους παραγωγούς να τους παραδώσουν τις ποσότητες γραβιέρας. Ακολούθως οι ποσότητες που θα παραλαμβάνονταν θα κατέληγαν στους διδυμους αδελφούς κατηγορούμενους 2° και 3° και θα διανέμονταν από αυτούς στη αγορά, οι οποίοι και μόνο αυτοί είχαν τη δυνατότητα να διαθέσουν τόσο μεγάλες γραβιέρας ενόψει του είδους της εμπορίας ειδών, τροφίμων που ασκούσαν ... οι οποίοι και θα κατέβαλαν από τα κέρδη μερίδιο στον 1° κατηγορούμενο και στον φυγόδικο Η. Χ.. Το ανωτέρω σχέδιο

είδους της εμπορίας ειδών, τροφίμων που ασκούσαν ... οι οποίοι και θα κατέβαλαν από τα κέρδη μερίδιο στον 1^ο κατηγορούμενο και στον φυγόδικο Η. Χ.. Το ανωτέρω σχέδιο υλοποιήθηκε με συνέπεια και επιτυχία, καθ' όσον ο 1ος κατηγορούμενος Α. Γ. ως Η. Χ. ήλθε σε επικοινωνία με τυροκόμους της Κρήτης, οι οποίοι του απέστειλαν μεγάλες ποσότητες γραβιέρας, αφού πείσθηκαν από τις ψευδείς διαβεβαιώσεις και τα ψευδή γεγονότα που τους παρέστησε, σε συνεννόηση πάντα με τους 2^ο και 3^ο δίδυμους αδερφούς κατηγορούμενους οι οποίοι τον χρησιμοποιούσαν καθώς αυτοί πρωταρχικά χειρίζονταν την όλη κατάσταση, αντί μεταχρονολογημένων επιταγών οι οποίες δεν πληρώθηκαν όπως είχε προασφαλισθεί, με αποτέλεσμα να ζημιωθούν οι παθόντες παραγωγαί κατά την οξία της γραβιέρας που απέστειλαν και διατέθηκε από τους 2^ο και 3^ο κατηγορούμενους, κατά τα κατωτέρω αναφερόμενα. Συγκεκριμένα με βάση την πιο πάνω συμφωνία των κατηγορουμένων ο 1ος κατηγορούμενος ενεργώντας και για λογαριασμό των συγκατηγορουμένων του: Α) Στις αρχές Μαρτίου 2002, τηλεφώνησε στον Ε. Κ. τυροκόμο στον ... Χανίων, όπου διατηρούσε τυροκομείο υπό μορφή ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία "...", στον οποίο παρέστησε εν γνώσει του ψευδώς, ότι ονομάζεται "Η. Χ.", ότι είναι έμπορος τυριών, ότι είναι φερέγγυος και διατηρεί κατάσταση επί της οδού ... τροφοδοσίας πλοίων και ξενοδοχείων, ότι ενδιαφέρεται για την αγορά μεγάλων ποσοτήτων γραβιέρας και ότι θα τον εξοφλούσε με μεταχρονολογημένες επιταγές διάρκειας τεσσάρων μηνών, ενώ το σύνηθες στην αγορά ήταν οι πληρωμές με μεταχρονολογημένες επιταγές να είναι των έξι και επτά μηνών γεγονός βεβαίως που ήταν ψευδή σύμφωνα με τα προπατηθέντα. Μετά το τηλεφώνημα του 1ου κατηγορούμενου ως Η. Χ., ο Ε. Κ. πριν ακόμα να στείλει τη πρώτη παραγγελία γραβιέρας στην εταιρεία του Η. Χ., τηλεφώνησε επανειλημμένως στην εν λόγω εταιρεία στα τηλέφωνα που του είχε δώσει ως τηλέφωνο της εταιρείας αυτής ο 1ος κατηγορούμενος που του τηλεφώνησε στις αρχές Μαρτίου 2002, στο οποία αυτό τηλέφωνο του απαντούσε ο 3ος κατηγορούμενος Ε. Τ., όπως κατάλαβε εκ των υστέρων αυτός, ο οποίος του είπε ότι είναι ο λογιστής της συγκεκριμένης εταιρείας του Η. Χ. και ότι ο τελευταίος απουσιάζει για εργασίες της εταιρείας στα νησιά. Ο Ε. Κ. αφού πείσθηκε από τα προαναφερθέντα ψευδή γεγονότα και τις ψευδείς διαβεβαιώσεις των εκκαλούντων-κατηγορουμένων, ενόψει του ότι ήταν συμφερότερος ο τρόπος πληρωμής με μεταχρονολογημένες επιταγές των τεσσάρων μηνών, ενώ στην αγορά των τυροκομικών προϊόντων συνήθως οι πληρωμές με μετοχρονολογημένες επιταγές ήταν των έξι και επτά μηνών, πώλησε και παρέδωσε στην ως άνω εταιρεία του Η. Χ.: α) Στις 20-3-2002 έστειλε 3.773 κιλά τυρί γραβιέρα αξίας μετά του αναλογούντος Φ.Π.Α. 26.323,46 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../20-3-2002 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο της εταιρείας "... Ο.Ε." με τη μεταφορική εταιρεία "...", τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού Μετά τρεις ημέρες από την παραλαβή, οι κατηγορούμενοι για την πληρωμή έστειλαν στον Ε. Κ. την υπ' αριθμ. ... μεταχρονολογημένη επιταγή της Λαϊκής Τράπεζας με ημερομηνία έκδοσης 20-07-2002, ποσού 26.323,06 ευρώ, εις διαταγή της ως άνω ομόρρυθμης εταιρείας του Ε. Κ. σε χρέωση του υπ' αριθμ. ... λογαριασμού του φυγόδικου Η. Χ., την οποία εξέδωσε ο 1ος κατηγορούμενος υπογράφοντας επί της σφραγίδας της εταιρείας ως Η. Χ., β) Την 1-4-2002 έστειλε 2.362 κιλά γραβιέρα αξίας με τον Φ.Π.Α. 1.....,20 ευρώ, με το υπ' αριθμ. ...1-4-2002 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. Μετά τρεις και πάλι ημέρες από την παραλαβή, οι κατηγορούμενοι για την πληρωμή έστειλαν στον Ε. Κ. την υπ' αριθμ. ... μεταχρονολογημένη επιταγή της Λαϊκής Τράπεζας με ημερομηνία έκδοσης 5-8-2002, ποσού 16.479,20 ευρώ εις διαταγή της ομόρρυθμης εταιρείας του Ε. Κ. σε χρέωση του ως άνω ... λογαριασμού του φυγόδικου Η. Χ. την οποία εξέδωσε ο 1ος κατηγορούμενος υπογράφοντας επί της σφραγίδας της εταιρείας ως Η. Χ., γ) Στις 24-4-2002 έστειλε 2.597 κιλά γραβιέρα αξίας με τον Φ.Π.Α. 18.118,70 ευρώ, με το υπ' αριθμ. ...24-4-2002 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. ..., δ) Στις 30-4-2002 έστειλε 1.509 κιλά γραβιέρα αξίας 10.527,40 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../30-4-2002 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. ... Για τις δύο αυτές

έστειλε 1.509 κιλά γραβιέρα αξίας 10.527,40 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../30-4-2002 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. Για τις δυο αυτές ποσότητες γραβιέρας, οι κατηγορούμενοι μετά την παραλαβή και της παραγγελίας της 30-4-2002 για την πληρωμή έστειλαν στον Ε. Κ. την υπ' αριθμ. ... μεταχρονολογημένη επιταγή της Λαϊκής Τράπεζας με ημερομηνία έκδοσης 30-8-2002 ποσού 28.646,6 ευρώ εις διαταγή της ομόρρυθμης εταιρείας του Ε. Κ., σε χρέωση του ίδιου ανωτέρω ... λογαριασμού την οποία εξέδωσε ο 1ος κατηγορούμενος υπογράφοντας επί της σφραγίδας της εταιρείας ως Η. Χ., ε) Στις 11-6-2002 έστειλε 576 κιλά γραβιέρο αξίας με τον Φ.Π.Α. 4.011,6 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../11-06-2002 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο, τα οποία παρέδωσαν στην εταιρεία του Η. Χ. Η συνολική αξία της πωληθείσας και παραδοθείσας συνολικής ποσότητας γραβιέρας 10,817 κιλών ανέρχεται στο ποσό των 75.460, 86 ευρώ (26.323,46 ευρώ συν 16.479,20 συν 18.118,70 συν 10.527,90 συν 4.011,60 ίσον 75.460,86 ευρώ). Στις 20-7-2002 ημερομηνία έκδοσης της πρώτης μεταχρονολογημένης επιταγής, ο 1ος κατηγορούμενος τηλεφώνησε στον Ε. Κ. από την εταιρεία του Η. Χ., στον οποίο ζήτησαν λόγω έκτακτης αδυναμίας που αντιμετώπιζε η αγοράστρια εταιρεία να αντικαταστήσουν για λίγες ημέρες την πρώτη αυτή επιταγή και πράγματι του έστειλαν σε αντικατάσταση αυτής την υπ' αριθμ. ... μετοχρονολογημένη επιταγή της Εγνατίας Τράπεζας με ημερομηνία έκδοσης 8-9-2002, ποσού 26.346,23 ευρώ σε διαταγή της ομόρρυθμης εταιρείας Ε. Κ., σε χρέωση του υπ' αριθμ. ... ο λογαριασμός του φυγόδικου Η. Χ., την οποία εξέδωσε ο 1ος κατηγορούμενος υπογράφοντας επί της σφραγίδας της εταιρείας ως Η. Χ.. Οι προαναφερθείσες επιταγές εμφανίσθηκαν εμπροθέσμως από το λήπτη στις ανωτέρω αντίστοιχες πληρώτριες τράπεζες, άλλες δεν πληρώθηκαν ελλείψει διαθέσιμων κεφαλαίων και σφραγίσθηκαν ακάλυπτες. Β)Το δεύτερο δεκαήμερο του Μαρτίου 2002, τηλεφώνησε στον Κ. Η. του Γ. τυροκόμο στο ... Ρεθύμναυ, όπου διατηρεί με τον αδελφό του Ι. τυροκομείο υπό μορφή ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "... " στον οποίο πορέστηκε εν γνώσει του ψευδώς, ότι ονομάζεται "Η. Χ.", ότι είναι έμπορος τυριών, ότι είναι φερέγγυος και διατηρεί κατάστημα επί της οδού ... τροφοδοσίας πλοίων και ξενοδοχείων, ότι ενδιαφέρεται για την αγορά μεγάλων ποσοτήτων γραβιέρας και ότι θα τον εξοφλούσε με μεταχρονολογημένες επιταγές διάρκειας τεσσάρων μηνών, ενώ στην αγορά οι μεταχρονολογημένες επιταγές συνήθως ήταν των έξι και επτά μηνών, γεγονότα τα οποία ήταν όλα ψευδή κατό τα αναφερόμενα ανωτέρω. Ο Ι. Η. του Γ. αδελφός του ως άνω Κ. Η., πριν ακόμα να στείλουν την πρώτη παραγγελία τυριού στην εταιρεία του Η. Χ., επανειλημμένως τηλεφώνησε στην εταιρεία αυτή στα τηλέφωνα που είχε δώσει στον αδελφό του Κ. ο 1ος κατηγορούμενος όταν του τηλεφώνησε το δεύτερο δεκαήμερο Μαρτίου 2002, στο οποίο αυτό τηλέφωνο του απάντησε ο 3ος κατηγορούμενος Ε. Τ. όπως κατάλαβε εκ των υστέρων αυτός, ο οποίος του είπε ότι είναι ο λογιστής της εν λόγω εταιρείας του Η. Χ. και ότι ο τελευταίος απουσίαζε για εργασίες της εταιρείας στα νησιά. Ο Κ. Η. αφού πείστηκε από τα ανωτέρω ψευδή γεγονότα και τις ψευδείς διαβεβαιώσεις των εκκαλούντων-κατηγορουμένων, διότι ήταν συμφερότερος ο τρόπος πληρωμής με μεταχρονολογημένες επιταγές, των τεσσάρων μηνών, ενώ στην αγορά των τυροκομικών προϊόντων συνήθως οι πληρωμές με μεταχρονολογημένες επιταγές ήταν έξι και επτά μηνών, πώλησε και παρέδωσε στην ως άνω εταιρεία του Η. Χ.: α)Στις 11-4-2002 έστειλε 2005 κιλά γραβιέρα και 810 κιλά φέτα συνολικής αξίας μετά του αναλογούντος Φ.Π.Α. συνολικής αξίας 18.100,04 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../11-11-2002 τιμολόγιο-πώλησης-δελτίο αποστολής της εταιρείας "...", το οποίο παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού β)Στις 14-5-2002 έστειλε 1320 κιλά γραβιέρας αξίας με τον Φ.Π.Α. 9209,38 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../14-5-2002 τιμολόγιο πώλησης-δελτίο αποστολής, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού γ)Στις 16-5-2002 έστειλε 1358 κιλά γραβιέρα αξίας με τον Φ.Π.Α. 9474,49 ευρώ, με το υπ' αριθμ....16-5-2002 τιμολόγιο πώλησης-δελτίο αποστολής τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού δ)Στις 23-5-2002 έστειλε 1362 κιλά γραβιέρα και 749 κιλά ...

αριθμ. .../23-5-2002 τιμολόγιο πώλησης-δελτίο αποστολής, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού δ) Στις 23-5-2002 έστειλε 1362 κιλά γραβιέρα και 749 κιλά κεφαλοτύρι συνολικής αξίας με τον Φ.Π.Α. 14.800,83 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../23-5-2002 τιμολόγιο πώλησης-δελτίο αποστολής, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού ε) Την 1-6-2002 έστειλε 2.695 κιλά γραβιέρα αξίας με τον Φ.Π.Α. 18.802,48 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../1-6-2002 τιμολόγιο πώλησης-δελτίο αποστολής, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού ... και στ) Στις 10-6-2002 έστειλε 2230 κιλά γραβιέρα αξίας με τον Φ.Π.Α. 15.558,26 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../10-6-2002 τιμολόγιο πώλησης-δελτίο αποστολής, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού Η συνολική αξία της πωληθείσας και παραδοθείσας ποσότητας τυριού ανέρχεται στο ποσό των 85.945,48 ευρώ (18.100,04 + 9.209,38 + 9.474,46 + 74.800,83 + 18.802,48 + 15.558,26 = 85.945,48 ευρώ). Οι κατηγορούμενοι μετά την παραλαβή των ανωτέρω παραγγελιών τυριού, για την πληρωμή τους έστειλαν στον Κ. Η. τις στο διατακτικό της παρούσας αναφερόμενες πέντε μεταχρονολογημένες επιταγές υπό το στοιχείο ΙΙ υπό τους αριθμούς ... με αντίστοιχες ημερομηνίες έκδοσης 20-8-2002, 30-8-2002, 15-9-2002, 30-9-2002 και 20-10-2002 εις διαταγή της εταιρείας "...", τις οποίες αυτές επιταγές τις εξέδωσε ο 1ος κατηγορούμενος υπογράφοντας επί της σφραγίδας της ως άνω εταιρείας ως Η. Χ.. Οι επιταγές αυτές εμφανίσθηκαν εμπροθέσμως στις αντίστοιχες πληρώτριες τράπεζες, αλλά δεν πληρώθηκαν ελλείψει διαθεσίμων κεφαλαίων και σφραγίσθηκαν ακάλυπτες. Γ) Στις αρχές Ιουνίου 2002 τηλεφώνησε στον Ι. Φ., τυροκόμο στο ... Ρεθύμνης, στον οποίο παρέστησεν εν γνώσει του ψευδώς, ότι ονομάζεται "Η. Χ.", ότι είναι έμπορος τυριών, ότι είναι φερέγγυος και διατηρεί κατάστημα επί της οδού ... τροφοδοσίας πλοίων και ξενοδοχείων, ότι ενδιαφέρεται για την αγορά μεγάλων ποσοτήτων γραβιέρας και κεφαλογραβιέρας και ότι θα τον εξοφλούσε με μεταχρονολογημένες επιταγές διάρκειας τεσσάρων μηνών, ενώ το σύνηθες στην αγορά ήταν η πληρωμή με μεταχρονολογημένες επιταγές να είναι των έξι και επτά μηνών, γεγονότα όμως που ήταν ψευδή σύμφωνα με τα προεκτιθέμενα. Ο Ι. Φ. αφού πείστηκε από τα ανωτέρω ψευδή γεγονότα και τις ψευδείς διαβεβαιώσεις των εκκαλούντων-κατηγορουμένων επειδή ήταν συμφερότερος ο τρόπος πληρωμής με μεταχρονολογημένες επιταγές για τέσσερις μήνες, πώλησε και παρέδωσε στην ανωτέρω εταιρεία του Η. Χ.: α) Στις 10-6-2002 έστειλε 2.546 κιλά κεφαλογραβιέρα και 890 κιλά γραβιέρα συνολικής αξίας μετά του αναλογούντος Φ.Π.Α. 25.604 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../10-6-2002 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο πώλησης, τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού ... και β) Στις 11-7-2002 έστειλε 975 κιλά γραβιέρα και 2045 κιλά κεφαλογραβιέρα συνολικής αξίας με τον Φ.Π.Α. 21.845,48 ευρώ, με το υπ' αριθμ. .../11-7-2002 δελτία αποστολής-τιμολόγιο πώλησης τα οποία παραδόθηκαν στην εταιρεία του Η. Χ. επί της οδού Η συνολική αξία της πωληθείσας και παραδοθείσας ποσότητας τυριού ανέρχεται στα ποσό των 47.449,48 ευρώ (25.604+21.845,48=47.449,48 ευρώ). Οι κατηγορούμενοι μετά την παραλαβή των ως άνω παραγγελιών τυριού, για την πληρωμή τους έστειλαν στον Ι. Φ. τις στο διατακτικό της παρούσας αναφερόμενες δυο μεταχρονολογημένες επιταγές υπό το στοιχείο ΙΙ υπό τους αριθμούς ..., με αντίστοιχες ημερομηνίες έκδοσης 15-8-2002 και 20-9-2002 εις διαταγή του Ι. Φ., τις οποίες αυτές επιταγές τις εξέδωσε ο 1ος κατηγορούμενος υπογράφοντας επί της σφραγίδας της εταιρείας ως Η. Χ.. Αυτές οι δυο επιταγές εμφανίσθηκαν εμπροθέσμως στην πωλήτρια Τράπεζα, οι οποίες όμως δεν πληρώθηκαν ελλείψει διαθεσίμων κεφαλαίων και σφραγίσθηκαν ακάλυπτες. Δ) Περὶ τις 20 Ιουνίου του 2002 τηλεφώνησε στον τυροκόμο Γ. Μ., ο οποίος είχε αναλάβει τη διαχείριση της ατομικής επιχείρησης τυροκομείου στα ... Ρεθύμνου της συζύγου του Α. Δ.-Μ., στον οποίο παρέστησεν εν γνώσει του ψευδώς, ότι ονομάζεται "Η. Χ.", ότι είναι έμπορος τυριών, ότι είναι φερέγγυος και διατηρεί κατάστημα επί της οδού ... τροφοδοσίας πλοίων και ξενοδοχείων, ότι ενδιαφέρεται για την αγορά μεγάλων ποσοτήτων τυριών γραβιέρας και κεφαλογραβιέρας και ότι θα τον εξοφλούσε με μεταχρονολογημένες επιταγές διάρκειας τεσσάρων μηνών, ενώ στην αγορά το σύνηθες ήταν οι πληρωμές με μεταχρονολογημένες

κεφαλογυριερας και οτι θα τον εξοφλούσε με μεταχρονολογημενες επιταγες οιαρκειας τεσσάρων μηνών, ενώ στην αγορά το σύνηθες ήταν οι πληρωμές με μεταχρονολογημένες επιταγές να είναι των έξι και επτά μηνών, γεγονότα βεβαίως που ήταν ψευδή σύμφωνα με τα προαναφερθέντα. Μετά το τηλεφώνημα του 1ου κατηγορουμένου ως Η. Χ., ο Γ. Μ. πριν ακόμα να στείλει την πρώτη παραγγελία τυριών στην εταιρεία του Η. Χ., επανειλημμένως τηλεφώνησε στην συγκεκριμένη εταιρεία στα τηλέφωνα που του είχε δώσει ως τηλέφωνο της εταιρείας αυτής ο 1ος κατηγορούμενος που του τηλεφώνησε περί τις 20-6-2002, στο οποίο αυτό τηλέφωνο του απάντησε ο 3ος κατηγορούμενος Ε. Τ., όπως κατάλαβε εκ των υστέρων αυτός, ο οποίος του είπε ότι είναι ο λογιστής της εταιρείας αυτής του Η. Χ. και ότι ο τελευταίος απουσιάζει για εργασίες της εταιρείας στα νησιά. Ο Γ. Μ. αφού πείστηκε από τα πιο πάνω ψευδή γεγονότα και τις ψευδείς διαβεβαιώσεις των εκκαλούντων-κατηγορουμένων γιατί ήταν συμφερότερος ο τρόπος πληρωμής με μεταχρονολογημένες επιταγές των τεσσάρων μηνών, ενώ στην αγορά των τυροκομικών προϊόντων σε πληρωμές με μεταχρονολογημένες επιταγές ήταν των έξι και επτά μηνών, πώλησε και παρέδωσε στην ανωτέρω εταιρεία του Η. Χ.: α) Στις 27-6-2002 έστειλε εκατό (100) κεφάλια γραβιέρα και εκατό εξήντα (160) τεμάχια κεφαλογραβιέρα συναλικής αξίας μετά του αναλογούντος Φ.Π.Α. 13078,26 ευρώ, με το υπ' αριθμ. ...2002 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο της συζύγου του Γ. Μ., Α. Δ.-Μ. προς την εταιρεία Η. Χ., τα οποία παραδόθηκαν στην τελευταία εταιρεία (του Η. Χ.) επί της αδού Μετά την παραλαβή οι κατηγορούμενοι για την πληρωμή έστειλαν στο Γ. Μ. την υπ' αριθμ. ... μεταχρονολογημένη επιταγή της Εγνατίας Τράπεζας με ημεραμηνία έκδοσης 10-8-2002 ποσού 13078,26 ευρώ εις διαταγή της ως άνω συζύγου του Γ. Μ. σε χρέωση του υπ' αριθμ. ... λογαριασμού του φυγάδικου Η. Χ., την οποία εξέδωσε ο 1ος κατηγορούμενος υπαγράφοντας επί της σφραγίδας της εταιρείας ως Η. Χ.. β) Στις 10-7-2002 έστειλε εκατόν πενήντα (150) κεφάλια γραβιέρα αξίας με τον Φ.Π.Α. 14.646 ευρώ, με το υπ' αριθμ. ...2002 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο της συζύγου του Γ. Μ., Α. Δ.-Μ. προς την εταιρεία του Η. Χ., τα οποία παραδόθηκαν στην τελευταία εταιρεία (του Η. Χ.) επί της αδού Μετά την παραλαβή οι κατηγορούμενοι για την πληρωμή έστειλαν στο Γ. Μ. την υπ' αριθμ. ... μεταχρονολογημένη επιταγή της Λαϊκής Τράπεζας με ημεραμηνία έκδοσης 30-8-2002 ποσού 14.646 ευρώ εις διαταγή της ως άνω συζύγου του Γ. Μ., σε χρέωση του υπ' αριθμ. ... λογαριασμού του φυγάδικου Η. Χ., την οποία εξέδωσε ο 1ος κατηγορούμενος υπογράφοντας επί της σφραγίδας της εταιρείας ως Η. Χ. και γ) Στις 11-7-2002 έστειλε εξήντα (60) κεφάλια γραβιέρας αξίας με τον Φ.Π.Α. 5.784,48 ευρώ, με το υπ' αριθμ. ...2002 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο της ως άνω συζύγου του Γ. Μ., Α. Δ.-Μ. προς την εταιρεία του Η. Χ., τα οποία παραδόθηκαν στην τελευταία εταιρεία (του Η. Χ.) επί της αδού Μετά την παραλαβή οι κατηγορούμενοι για την πληρωμή έστειλαν στο Γ. Μ. την υπ' αριθμ. ... με μεταχρονολογημένη επιταγή της Λαϊκής Τράπεζας με ημεραμηνία έκδοσης 30-9-2002 ποσού 5.784,48 ευρώ εις διαταγή της ανωτέρω συζύγου του Γ. Μ., σε χρέωση του ιδίου αμέσως παραπάνω ... λογαριασμού του φυγάδικου Η. Χ., την οποία εξέδωσε ο 1ος κατηγορούμενος υπογράφοντας επί της σφραγίδας της εταιρείας ως Η. Χ.. Η συνολική αξία της πωληθείσας και παραδοθείσας ποσότητας τυριού ανέρχεται στο ποσό των 33.508,74 ευρώ (5784,48+13078,26+14646=33508,74 ευρώ). Οι παραπάνω τρεις επιταγές εμφανίσθηκαν εμπροθέσμως στις αντίστοιχες πληρώτριες τράπεζες, αλλά δεν πληρώθηκαν ελλείψει διαθεσίμων κεφαλαίων και σφραγίστηκαν ακάλυπτες. Αποτέλεσμα τούτων ήταν να ζημιωθούν οι πωλητές τυροκόμοι κατά την αξία των τυροκομικών ειδών που απέστειλαν και να ωφεληθούν παράνομα οι κατηγορούμενοι, αφού ούτε οι επιταγές πληρώθηκαν ούτε η αξία των αγορασθέντων τυριών καταβλήθηκε στους πωλητές παραγωγούς, η βλάβη δεν αυτή των τελευταίων επήλθε από τη σύμπραξη των κατηγορουμένων, αφού χωρίς τις προπεριγραφόμενες επιμέρους ενέργειες δεν ήταν δυνατό να επιτευχθεί. Να σημειωθεί ότι οι ψευδείς διαβεβαιώσεις για την πληρωμή των μεταχρονολογημένων επιταγών δεν αποτελούν απλές υποσχέσεις ή συμβατικές υποχρεώσεις, που επρόκειτο να συμβούν στο μέλλον, καθ' όσον συνοδεύονταν ταυτόχρονα με την

μεταχρονολογημένων επιταγών δεν αποτελούν απλές υποσχέσεις ή συμβατικές υποχρεώσεις, που επρόκειτο να συμβούν στο μέλλον, καθ' όσον συνοδεύονταν ταυτόχρονα με την ποράσταση των προεκτιθεμένων άλλων ψευδών γεγονότων, αναγομένων στο παρόν, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, κατά τέτοιο τρόπο ώστε δημιούργησαν στους παθόντες την εντύπωση της μελλοντικής εκπλήρωσης με βάση την εμφανιζόμενη ψευδή κατάσταση από τους εκκαλούντες-κατηγορούμενους, ότι πρόκειται για μία εμπορική πολύ μεγάλη και οικονομικά εύρωστη εταιρεία που εμπορεύεται τυροκομικά προϊόντα στην Αττική και στα νησιά, ενώ αυτά δεν ήταν αλήθεια, και είχαν ειλημμένα από την αρχή την απόφαση μεταξύ τους να μην εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους καταβολής του τμήματος από την αγορά των τυριών, τα οποία θα πωλούνταν και πράγματι πωλήθηκαν από τους 2ο και 3ο κατηγορούμενους σε καταστήματα της Αττικής. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι όταν σφραγίσθηκαν άλες οι πιο πάνω επιταγές ελλείπει διαθέσιμων κεφαλαίων ως ακάλυπτες, οι παθόντες παραγωγοί αντιλήφθηκαν ότι εις βάρος τους είχε διαπραχθεί απάτη και ήταν ανήσυχτοι. Εκ των παθόντων, ο Ε. Κ., αρχικά στις 30-7-2002 αναζήτησε τους δράστες στην προαναφερθείσα διεύθυνση ..., όπου διαπίστωσε ότι πριν 2-3 ημέρες είχαν πάρει από το γραφείο όλο τον εξοπλισμό, το είχαν αδειάσει και το είχαν κλείσει. Ύστερα από έρευνες και πληροφορίες από μεταφορείς, οδηγήθηκε στα ψυγεία "..." στη ..., όπου προωθούνταν τα φορτία των τυροκομικών. Από εκεί τα παραλάμβαναν ο 1ος κατηγορούμενος με τον αδελφό του που είναι κουτσός, οι οποίοι τα παρέδιδαν στη συνέχεια στους 2ο και 3ο αδελφούς κατηγορούμενους Τ.. Η συμμετοχή των τελευταίων στην κακουργηματική απάτη επιβεβαιώνεται και από τις καταθέσεις των παθόντων. Συγκεκριμένα, ο Ε. Κ. προκειμένου να επιβεβαιώσει αυτά που πληροφορήθηκε στην ..., όταν επέστρεψε στα Χανιά προφασιζόμενος συναλλαγή με τους αδελφούς Τ., επικαινώνησε τηλεφωνικά με το γραφείο αυτών στο οποίο απάντησε ο 3ος κατηγορούμενος Ε. Τ., του οποίου αναγνώρισε τη φωνή που έχει μια ιδιαίτερα χαρακτηριστική βαρεία κρητική προφορά, ότι ήταν αυτός που απαντούσε στο τηλέφωνο του γραφείου της εταιρείας του Η. Χ., εμφανιζόμενος ως λογιστής της εταιρείας του τελευταίου. Επίσης ο Κ. Η. μαζί με τον αδελφό του Ι. Η., επισκέφθηκαν το γραφείο των 2ου και 3ου κατηγορούμενων, όπου ο Ι. Η. αναγνώρισε τη φωνή του 3ου κατηγορούμενου Ε. Τ., ότι πρόκειται για το άτομο με το οποίο μιλούσε στα τηλέφωνα που έκανε στο γραφείο της εταιρείας του Η. Χ. επί της οδού ..., στα οποία εμφανιζόταν ως λογιστής της εταιρείας του τελευταίου (Η. Χ.). Επιπλέον, η κατά τα ανωτέρω συμμετοχή των αδελφών Τ. επιβεβαιώνεται και από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα των πολιτικώς εναγόντων Κ. Κ., ο οποίος άντας και ο ίδιος τυροκόμος και τότε ήταν πρόεδρος της ομοσπονδίας των τυρακόμων Ελλάδας και γνωρίζοντας από δική του συναλλαγή τους αδελφούς Τ., επισκέφθηκε αυτούς στα γραφεία τους στον ..., όπου τους έκανε ξεκάθαρα λόγο για την απάτη εις βάρος των ανωτέρω παθόντων, καταθέτοντας κατηγορηματικά και με σαφήνεια για τη δράση αυτών και επικαλούμενος και συγκεκριμένο πρόσωπο Κ. που ήταν παρών στη συνάντηση αυτή. Το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος μάρτυρας βρέθηκε σε δικαστική διένεξη με τους αδελφούς κατηγορούμενους, στην οποία αυτή δικαστική διένεξη, κατηγορούμενοι ήταν οι τελευταίοι για συκοφαντική δυσφήμιση κατ' εξακολούθηση του ως άνω μάρτυρα Κ. Κ., πράξεις τελεσθείσες στις 15-1-2003 και 22-10-2003, για τις οποίες αυτές πράξεις καταδικάσθηκαν με την αναγνωρισθείσα επ' ακροατήριω υπ' αριθμ. 1661/2010 αμετάκλητη" απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Πειραιώς σε φυλάκιση 6 μηνών ο Ε. Τ. και σε φυλάκιση 4 μηνών ο Μ. Τ., ουδόλως κλονίζει τη σαφή κατάθεση του εν λόγω μάρτυρα Κ. Κ.. Αλλά η συμμετοχή των δύο αδελφών κατηγορούμενων στην κακουργηματική απάτη ενισχύεται και από την κατάθεση στο ακροατήριο της μάρτυρος υπεράσπισης και συζύγου του 2ου κατηγορούμενου Μ. Τ., η οποία κατέθεσε για την επίσκεψή της στις 15-1-2003 το πρωί περί ώρα 10:00, μαζί με τους δύο δίδυμους αδελφούς κατηγορούμενους στο αεροδρόμιο Χανίων Κρήτης, όπου τον ανέμεναν με άγριες διαθέσεις οι προαναφερθέντες παθόντες, οι οποίοι είχαν πληροφορηθεί την άφιξή τους, οι οποίοι δημιούργησαν εις βάρος τους έντονο διαπληκτισμό, εμποδίζοντάς τους

ανέμ εναν με άγριες διαθέσεις οι προαναφερθέντες παθόντες, οι οποίοι είχαν πληροφορηθεί την άφιξη τους, οι οποίοι δημιούργησαν εις βάρος τους έντονο διαπληκτισμό, εμποδίζοντάς τους μάλιστα την έξοδο τους από το αεροδρόμιο και αναγκάζοντάς τους τελικά να αποχωρήσουν από τα Χανιά με την αμέσως επόμενη πτήση για Αθήνα, η ώρα 10:45, χωρίς η ίδια νο δίνει εξήγηση για την συμπεριφορά τους και χωρίς να ασκήσουν να νόμιμά δικαιώματά τους για την εις βάρος τους ασυνήθη παρεμπόδιση της ελεύθερης κίνησής τους. Το γεγονός ότι έγινε έλεγχος στο κατάστημα των 2ου και 3ου κατηγορουμένων από ΠΕΚ και ΣΔΟΕ και δεν ανευρέθη κάτι επιλήψιμο, ούτε παραστατικά ούτε εμπορεύματα, δεν κλονίζει την εις βάρος τους κατηγορία, αφού κατά τα διδάγματα της κοινής ανθρώπινης εμπειρίας και λογικής, η παράνομη διακίνηση προϊόντων σαφώς διαφέρει από τη νόμιμη και λαμβάνονται πάντα μέτρα προφύλαξης για να μη γίνει αντιληπτή. Στο σημείο αυτό αξίζει να τονιστεί ότι τόσο ο 1ος κατηγορούμενος, όσο και ο φυγόδικος Η. Χ., ούτε το απαιτούμενο για μία τέτοια επιχείρηση κεφάλαιο διέθεταν, ούτε εμπειρία και γνωριμίες στην αγορά της Αττικής του συγκεκριμένου προϊόντος είχαν, καθ' όσον ο 1ος κατηγορούμενος ήταν αγρότης και είχε ένα μικρό τυροκομείο στο ... Ηρακλείου, χωρίς οικονομική επιφάνεια και χωρίς εμπειρία επιχειρηματικής δραστηριότητας, ο δε φυγόδικος Η. Χ. αναφέρθηκε από τον ανωτέρω μάρτυρα των πολιτικώς εναγόντων (Κ. Κ.) ότι είναι ρακοσυλλέκτης. Το κατάστημα που μισθώθηκε επί της οδού ..., είναι βέβαιον ότι διευκόλυνε ως "βιτρίνα" για την παράνομη διακίνηση των τυριών, ενώ χωρίς την ενεργό συμμετοχή των 2ου και 3ου διδύμων αδελφών κατηγορουμένων, τόσο στην οργάνωση της όλης επιχείρησης όσο και στην προώθηση των τυριών στην αγορά της Αττικής, δεν ήταν δυνατή η επίτευξη του σχεδίου για την εκτέλεση της απάτης, μόνο από τον 1ο κατηγορούμενο και το φυγόδικό ρακοσυλλέκτη Η. Χ.. Από τον τρόπο τέλεσης της πράξης της απάτης βάσει σχεδίου, λαμβανομένης υπόψη και της υποδομής που είχαν διαμορφώσει οι κατηγορούμενοι (μίσθωση καταστήματος, έναρξη επαγγελματικής δραστηριότητας ατομικής επιχείρησης στην εφορία, άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών και απόκτηση μπλοκ επιταγών, εμφάνιση εργαζόμενου λογιστή στο γραφείο) και της οργανωμένης ετοιμότητάς τους με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης της πράξης τους, προκύπτει αναμφίβολα σκοπός τους για πορισμό εισοδήματος, καθώς και από την επανειλημμένη τέλεση της απάτης προκύπτει σταθερή ροπή τους προς το έγκλημα αυτό ως στοιχείο της προσωπικότητάς τους. Συνεπώς όλων των προεκτιθεμένων πρέπει να κηρυχθούν ένοχοι οι κατηγορούμενοι της κακοουργηματικής απάτης κατά συναυτουργία, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, από υπαίτιας που διαπράττουν απάτες κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια και το συνολικά όφελος υπερβαίνει το ποσό των 30.000 ευρώ κατ' εξακολούθηση, με την ελαφρυντική περίπτωση του άρθρ. 84 §2α ΠΚ για τους 2ο και 3ο κατηγορουμένους που τους έχει αναγνωρισθεί πρωτοδικώς. Στη συνέχεια, το παραπάνω Δικαστήριο της ουσίας, μεταξύ άλλων, που δεν αποτελούν αντικείμενο της παρούσας κατ' αναίρεση δίκης, εκτός του προαναφερθέντος Α. Γ. (πρώτου κατηγορουμένου και ήδη απολειπομένου αναιρεσειόντος), κήρυξε και τους ανωτέρω αναιρεσειόντες, δεύτερο και τρίτο των κατηγορουμένων (Μ. Τ. και Ε. Τ.), ενόχους της αξιόποινης πράξεως της απάτης κατά συναυτουργία κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με συνολικό όφελος άνω των 30.000 ευρώ κατ' εξακολούθηση, για την οποία, αφού αναγνώρισε τη συνδρομή στο πρόσωπό τους του ελαφρυντικού του προτέρου εντίμου βίου (άρθρ. 84 παρ. 2 περ. α' Π.Κ.), επέβαλε στον καθένα ποινή καθείρξεως πέντε (5) ετών, με το ακόλουθο διατακτικό: ΚΗΡΥΣΣΕΙ αυτούς ενόχους του ότι: Α) κατά το χρονικό διάστημα από το Μάρτιο 2002 έως και τον Οκτώβριο 2002, από κοινού ενεργώντας, με περισσότερες πράξεις τέλεσαν περισσότερα εγκλήματα που τιμωρούνται από το νόμο με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές και ειδικότερα:

Ι. Ενεργώντας με κοινό δόλο και συναπόφαση και με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, με σκοπό να αποκομίσουν οι ίδιοι παράνομο περιουσιακό όφελος που υπερβαίνει τα 30.000 ευρώ, έβλαψαν ξένη περιουσία πείθοντας κάποιους σε πράξη με την εν γνώση παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών. το δε αδίκημα αυτό...

όφελος που υπερβαίνει τα 30.000 ευρώ, έβλαψαν ξένη περιουσία πείθοντας κάποιους σε πράξη με την εν γνώση παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών, το δε αδίκημα αυτό μετέρχονται κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια. Συγκεκριμένα, με τον παραπάνω σκοπό, έχοντας απαφασίσει να αγοράσουν μεγάλες ποσότητες τυροκομικών ειδών από παραγωγούς της Κρήτης, χωρίς να τους καταβάλλουν οποιοδήποτε αντίτιμο για την αγορά αυτή, συμφώνησαν ο δεύτερος κατηγορούμενος Η. Χ., σε βάρας του οποίου δεν είχαν εκδοθεί ακάλυπτες επιταγές και δεν ήταν καταχωρημένος στο διατραπεζικό πληροφοριακό σύστημα "ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ", να προβεί σε έναρξη επαγγελματικής δραστηριότητας στη Δ.Ο.Υ. ..., να αποκτήσει Α.Φ.Μ. και να εκδώσει μπλοκ επιταγών. Στη συνέχεια συμφώνησαν ο πρώτος κατηγορούμενος Α. Γ. να εμφανιστεί με το όνομα του δεύτερου σε διάφορους παραγωγούς τυροκομικών προϊόντων της Κρήτης και να συμφωνήσει μαζί τους την αγορά μεγάλων ποσοτήτων τυριού, για την πληρωμή των οποίων θα εκδίδονταν επιταγές από το μπλοκ του δεύτερου κατηγορουμένου ενώ στη θέση του εκδότη θα υπέγραφε ο πρώτος με το όνομα του δεύτερου. Τις επιταγές αυτές οι κατηγορούμενοι είχαν προαποφασίσει ότι δεν θα τις πλήρωναν, αφού θα τις χρησιμοποιούσαν μόνο για να πείσουν τους παραγωγούς να τους παραδώσουν τις ποσότητες τυριού. Κατόπιν, οι παρεληφθείσες ποσότητες θα διανέμονταν στην αγορά από τους τρίτο και τέταρτο κατηγορούμενους, που διατηρούσαν κατάσταση εμπόρου τυροκομικών στα ... και στο τέλος όλοι οι κατηγορούμενοι θα μοιράζονταν τα κέρδη από τις πωλήσεις του τυριού.

Έτσι, με βάση την πια πάνω συμφωνία των κατηγορουμένων, ο πρώτος κατηγορούμενος:

α) Στις αρχές Μαρτίου 2002, τηλεφώνησε στον εγκαλούντα Ε. Κ., τυροκόμο στο ... Χανίων και του παρέστησε εν γνώσει του ψευδώς ότι ονομάζεται "Η. Χ.", ότι είναι έμπορος τυριών, ότι είναι φερέγγυος και διατηρεί κατάσταση τροφοδοσίας πλοίων και ξενοδοχείων στην παραπάνω διεύθυνση στον ..., ότι ενδιαφέρεται για την αγορά μεγάλων ποσοτήτων τυριού και ότι έχει τη δυνατότητα να τις εξοφλήσει με μεταχρονολογημένες επιταγές. Ο εγκαλών, αφού πείστηκε για την αλήθεια των ισχυρισμών του, του απέστειλε: α) την 20-3-2002, 3.773 κιλά τυρί γραβιέρα αξίας 26.323,46 € με το Φ.Π.Α., β) την 1-4-2002, 2.362 κιλά τυρί γραβιέρα αξίας 16.479,20 € με το Φ.Π.Α., γ) την 24-4-2002, 2.597 κιλά γραβιέρα αξίας 18.118,70 € με το Φ.Π.Α., δ) την 30-4-2002, 1.509 κιλά γραβιέρα αξίας 10.527,90 € με το Φ.Π.Α., και ε) την 11-6-2002, 576 κιλά γραβιέρα αξίας 4.011,60 € με το Φ.Π.Α., για την πληρωμή των οποίων ο πρώτος κατηγορούμενος εξέδωσε σε διαταγή της εταιρίας του εγκαλούντα "...", τέσσερις μεταχρονολογημένες επιταγές (τα στοιχεία των οποίων αναφέρονται στο υπό στοιχείο "

II υπό τους αριθμούς ..." κεφάλαιο του διατακτικού αυτού), οι οποίες δεν πληρώθηκαν, όπως οι κατηγορούμενοι είχαν προαποφασίσει.

β) Περί τις 20 Ιουνίου 2002, τηλεφώνησε στο Γ. Μ., τυροκόμο στα ... Ρεθύμνου και του παρέστησε εν γνώσει του ψευδώς ότι ονομάζεται "Η. Χ.", ότι είναι έμπορος τυριών, ότι είναι φερέγγυος και διατηρεί κατάσταση τροφοδοσίας πλοίων και ξενοδοχείων στην παραπάνω διεύθυνση στον ..., ότι ενδιαφέρεται για την αγορά μεγάλων ποσοτήτων τυριού και ότι έχει τη δυνατότητα να τις εξοφλήσει με μεταχρονολογημένες επιταγές. Ο ανωτέρω, ο οποίος έχει αναλάβει τη διαχείριση της ατομικής επιχείρησης τυροκομείου της εγκαλούσας συζύγου του Α. Δ. - Μ., αφού πείστηκε για την αλήθεια των ισχυρισμών του, του απέστειλε : α) την 27-6-2002, 100 κεφάλια γραβιέρα Κρήτης και 160 τεμάχια κεφαλογραβιέρα αξίας 13.078,26 €, β) την 10-7-2002, 150 κεφάλια γραβιέρα Κρήτης αξίας 14.646 € και γ) την 11-7-2002, 60 κεφάλια γραβιέρα Κρήτης αξίας 5.784,48 €, για την πληρωμή των οποίων ο πρώτος κατηγορούμενος εξέδωσε σε διαταγή της εγκαλούσας Α. Δ. - Μ. τρεις μεταχρονολογημένες επιταγές (τα στοιχεία των οποίων αναφέρονται στο υπό στοιχείο "

II υπό τους αριθμούς ..." κεφάλαιο του διατακτικού αυτού), οι οποίες δεν πληρώθηκαν, όπως οι κατηγορούμενοι είχαν προαποφασίσει.

γ) Στις αρχές Ιουνίου 2002, τηλεφώνησε στον εγκαλούντα Ι. Φ., τυροκόμο στο ... Ρεθύμνου και του παρέστησε εν γνώσει του ψευδώς ότι ονομάζεται "Η. Χ.", ότι είναι έμπορος τυριών, ότι είναι φερέγγυος και διατηρεί κατάσταση τροφοδοσίας πλοίων και ξενοδοχείων στην παραπάνω διεύθυνση στον ..., ότι ενδιαφέρεται για την αγορά μεγάλων ποσοτήτων τυριού και ότι έχει τη δυνατότητα να τις εξοφλήσει με μεταχρονολογημένες επιταγές. Ο εγκαλών, αφού πείστηκε για την αλήθεια των ισχυρισμών του, του απέστειλε : α) την 27-6-2002, 100 κεφάλια γραβιέρα Κρήτης και 160 τεμάχια κεφαλογραβιέρα αξίας 13.078,26 €, β) την 10-7-2002, 150 κεφάλια γραβιέρα Κρήτης αξίας 14.646 € και γ) την 11-7-2002, 60 κεφάλια γραβιέρα Κρήτης αξίας 5.784,48 €, για την πληρωμή των οποίων ο πρώτος κατηγορούμενος εξέδωσε σε διαταγή της εγκαλούσας Ι. Φ. - Μ. τρεις μεταχρονολογημένες επιταγές (τα στοιχεία των οποίων αναφέρονται στο υπό στοιχείο "

γ) Στις αρχές Ιουνίου 2002, τηλεφώνησε στον εγκαλούντα Ι. Φ., τυροκόμο στο ... Ρεθύμνου και του παρέστηκε εν γνώσει του ψευδώς ότι ονομάζεται "Η. Χ.", ότι είναι έμπορος τυριών, ότι είναι φερέγγυος και διατηρεί κατάσταση τροφοδοσίας πλοίων και ξενοδοχείων στην παραπάνω διεύθυνση στον ..., ότι ενδιαφέρεται για την αγορά μεγάλων ποσοτήτων τυριού και ότι έχει τη δυνατότητα να τις εξοφλήσει με μεταχρονολογημένες επιταγές. Ο εγκαλών, αφού πείστηκε για την αλήθεια των ισχυρισμών του, του απέστειλε: α) την 10-6-2002, 2.546 κιλά κεφαλογραβιέρα και 890 κιλά γραβιέρα Κρήτης συνολικής αξίας 25.604 € και β) την 11-7-2002, 974 κιλά γραβιέρα και 2.045 κιλά κεφαλογραβιέρα συνολικής αξίας 21.845,48 €, για την πληρωμή των οποίων ο πρώτος κατηγορούμενος εξέδωσε σε διαταγή του πιο πάνω εγκαλούντα δύο μεταχρονολογημένες επιταγές (τα στοιχεία των οποίων αναφέρονται στο υπό στοιχείο ΊΙ υπό τους αριθμούς ... κεφάλαιο του διατακτικού αυτού), οι οποίες δεν πληρώθηκαν, όπως οι κατηγορούμενοι είχαν προαποφασίσει.

δ) Το δεύτερο δεκοπενθήμερο Μαρτίου 2002, τηλεφώνησε στον παθόντο Κ. Η., τυροκόμο στο ... Ρεθύμνου και του παρέστηκε εν γνώσει του ψευδώς ότι ονομάζεται "Η. Χ.", ότι είναι έμπορος τυριών, ότι είναι φερέγγυος και διατηρεί κατάσταση τροφοδοσίας πλοίων και ξενοδοχείων στην παραπάνω διεύθυνση στον ..., ότι ενδιαφέρεται για την αγορά μεγάλων ποσοτήτων τυριού και ότι έχει τη δυνατότητα να τις εξοφλήσει με μεταχρονολογημένες επιταγές. Ο παθών, αφού πείστηκε για την αλήθεια των ισχυρισμών του, του απέστειλε: α) την 11-4-2002, 2.005 κιλά γραβιέρας και 810 κιλά φέτα, συνολικής αξίας 18.100,04 €, β) την 14-5-2002, 1.320 κιλά γραβιέρα αξίας 9.209,38 €, γ) την 16-5-2002, 1.358 κιλά γραβιέρα αξίας 9.474,49 €, δ) την 23-5-2002, 1.362 κιλά γραβιέρα και 749 κιλά κεφαλοτύρι συνολικής αξίας 14.800,83 €, ε) την 1-6-2002, 2.695 κιλά γραβιέρα αξίας 18.802,48 € και στ) την 10-6-2002, 2.230 κιλά γραβιέρα αξίας 15.558,26 €, για την πληρωμή των οποίων ο πρώτος κατηγορούμενος εξέδωσε, σε διαταγή της εταιρείας του παραγωγού "...", πέντε μεταχρονολογημένες επιταγές (τα στοιχεία των οποίων αναφέρονται στο υπό στοιχείο "

ΠΙ υπό τους αριθμούς ..." κεφάλαιο του διατακτικού αυτού), οι οποίες δεν πληρώθηκαν, όπως οι κατηγορούμενοι είχαν προαποφασίσει. Αποτέλεσμα ήταν οι παθόντες - παραγωγοί να ζημιωθούν κατά την αξία των τυροκομικών ειδών που οι κατηγορούμενοι παρέλαβαν, ανερχόμενη συνολικά σε $75.460,86$ ($26.323,46 + 16.479,20 - 18.118,70 - 10.527,90 + 4.011,60 = 75.460,86$) ευρώ, ως προς τον Ε. Κ., σε $33.506,74$ ($13.076,26 + 14.646,00 + 5.784,48$) ευρώ, ως προς την Α. Δ. - Μ., $47.449,48$ ($25.604,00 + 21.845,48$) ευρώ, ως προς τον Ι. Φ. και $69.143,91$ ($18.100,04 + 6.000,00 + 18.683,87 + 13.800,00 + 12.560,00$) ευρώ, ως προς τον Κ. Η. και να ωφεληθούν παράνομα και ισόποσα οι κατηγορούμενοι, αφού ούτε οι επιταγές πληρώθηκαν, ούτε η αξία των αγορασθέντων και παρεληφθέντων εμπορευμάτων καταβλήθηκε στους παραγωγούς, πράγμα στο οποίο οι κατηγορούμενοι εξ αρχής αποσκοπούσαν. Από τον τρόπο δε τέλεσης της παραπάνω πράξης, λαμβανομένης υπόψη και της υποδομής που οι κατηγορούμενοι είχαν διαμορφώσει (ενοικίαση καταστήματος, έναρξη επαγγελματικής δραστηριότητας ατομικής επιχείρησης στην εφορία, άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών και απόκτηση μπλοκ επιταγών, παρουσίαση λογιστή) για την επανειλημμένη τέλεση της πράξης τους, προκύπτει σκοπός τους να πορισθούν εισόδημα προς βιοπορισμό, ενώ λόγω της επανειλημμένης διάπραξης της συνάγεται ότι οι κατηγορούμενοι έχουν αποκτήσει ροπή προς το έγκλημα αυτό. Με αυτά που δέχτηκε το Δικαστήριο της ουσίας, κατά παραδεκτή αλληλοσυμπλήρωση σκεπτικού και διατακτικού, διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του την απαιτούμενη, από τις προαναφερόμενες διατάξεις του Συντάγματος και του Κ.Ποιν.Δ., ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, με παράθεση όλων των στοιχείων, που απαρτίζουν τη νομοτυπική μορφή του εγκλήματος της κακουργηματικής απάτης κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση, αφού εκτίθενται σ' αυτήν, με πληρότητα, σαφήνεια, χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά και κατά τρόπο επιτρέποντα τον αναίρετικό έλεγχο, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από την

αυτήν, με πληρότητα, σαφήνεια, χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά και κατά τρόπο επιτρεπόμενο τον αναιρετικό έλεγχο, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του εν λόγω εγκλήματος, για το οποίο καταδικάστηκαν οι άνω αναιρεσειόντες, τα αποδεικτικά μέσα, από όπου συνήγαγε τα περιστατικά αυτά -χωρίς να απαιτείται να διευκρινίζεται από ποίο ή ποία αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε η κάθε παραδοχή- και τους συλλογισμούς, με βάση τους οποίους έκανε την υπαγωγή τους στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 13 στοιχ. στ' , 45, 98 και 386 παρ. 1, 3 Π.Κ., τις οποίες ορθώς ερμήνευσε και εφήρμοσε και δεν παραβίωσε ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου με ελλείψεις ή ασαφείς ή αντιφατικές αιτιολογίες και έτσι δεν στέρησε την απόφασή του από νόμιμη βάση. Ειδικότερα, στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρονται τα πραγματικά περιστατικά, από τη συνδρομή των οποίων το Δικαστήριο έκρινε, ότι και οι άνω αναιρεσειόντες συμμετείχαν στην τέλεση της προπεριγραφόμενης κακουργηματικής απάτης (κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με συνολικό όφελος άνω των 30.000 ευρώ) κατ' εξακολούθηση, ως συναυτουργοί, με πλήρη προσδιορισμό της μορφής της επιλήψιμης συμμετοχικής τους δράσεως στην πράξη αυτή και των γεγονότων, βάσει των οποίων κατέληξε στο πόρισμά του για τη συμμετοχή τούτων στο παραπάνω έγκλημα. Πιο συγκεκριμένα, διαλαμβάνεται, ο τρόπος τελέσεως της άνω αξιόποινης πράξεως, κατά χρόνους, τόπο και λοιπές περιστάσεις, δια των αναφερομένων συγκλινουσών, ταυτοχρόνων αλλά και διαδοχικών, πράξεων αυτών από κοιναύ μετά του συγκατηγορουμένου τους Α. Γ., με βάση τις οποίες έγινε δεκτά, ότι το έγκλημα της απάτης τελέσθηκε με τη σύμπραξη όλων των κατηγορουμένων, αφού χωρίς τις ως άνω επί μέρους ενέργειες του καθενός, οι οποίες στο σύνολό τους απορτίζαν την περιγραφόμενη παραπλανητική συμπεριφορά, δεν ήταν δυνατή η τέλεση της απάτης αυτής. Περαιτέρω, ορθώς κρίθηκε, ότι οι ψευδείς διαβεβαιώσεις για την πληρωμή των μεταχρονολογημένων επιταγών, που συντελούνταν σε συνεννόηση και με κοινό δόλο όλων των κατηγορουμένων προς το σκοπό οφέλους, δεν αποτελούν απλές υποσχέσεις ή συμβατικές υποχρεώσεις, συνιστώσες πραγματικά περιστατικά που επράκειτο να συμβούν στο μέλλον, αλλά απατηλή συμπεριφορά, εφόσον αυτές, σύμφωνα με τις παραδοχές της προσβαλλόμενης αποφάσεως, συνοδεύονταν ταυτόχρονα με την παράσταση των περιεχόμενων στο προπαρατεθέν αιτιολογικά ψευδών γεγονότων, που ανάγονταν στο παρόν της εκάστοτε στιγμής κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να δημιουργήσουν στους παθόντες την εντύπωση μελλοντικής εκπληρώσεως των οφειλών με βάση την εμφανιζόμενη από τους κατηγορουμένους για την αγοράστρια ψευδή κατάσταση, ότι πρόκειται για μια πολύ μεγάλη και εύρωστη εμπορική εταιρία τυροκομικών προϊόντων, που δραστηριοποιείτο στην Αττική και στα νησιά, ενώ είχαν ειλημμένη από την αρχή την απόφαση να μην πληρώσουν το τίμημα της αγοράς των παραγγελλθέντων εμπορευμάτων (τυροκομικών ειδών). Έτσι, στις παραδοχές αυτές εκτίθενται αναλυτικά τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία συνιστούν τις συγκλινουσες επί μέρους πράξεις και των ανωτέρω δύο αναιρεσειόντων για την τέλεση της αξιόποινης πράξεως της απάτης και βάσει τούτων ορθώς και με επαρκή αιτιολογία κρίθηκαν ως συναυτουργοί αυτής, διαλαμβανόμενου, στις παραδοχές της προσβαλλόμενης αποφάσεως και του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των ανωτέρω ψευδών παραστάσεων και της πλάνης των παθόντων, καθώς και του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της πλάνης και της προκληθείσας περιουσιακής βλάβης δια της διαθέσεως των προϊόντων των παθόντων στους κατηγορουμένους, με αντίστοιχη ζημία των πρώτων, η οποία με σαφήνεια και πληρότητα κρίθηκε, ότι ήταν αποτέλεσμα των περιγραφόμενων ενεργειών, στις οποίες προέβησαν οι παραπλανηθέντες τυροκόμοι από την απατηλή συμπεριφορά των αναιρεσειόντων-κατηγορουμένων. Επομένως, ο υποστηρίζων τα αντίθετα πρώτος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως των Μ. Τ. και Ε. Τ., με τον οποίο αποδίδονται στην προσβαλλόμενη απόφαση οι πλημμέλειες της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής των ουσιαστικών ποινικών διατάξεων των άρθρων 45 και 386 Π.Κ., άλλως της ελλείψεως ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας και νόμιμης βάσεως (εκ πλαγίου παραβάσεως), από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' και Δ' Κ.Ποιν.Δ., είναι αβάσιμος. Οι εμπεριεχόμενες στον ως άνω

και εμπειριστατωμενης αιτιολογιας και νομιμης βασεως (εκ πλαγιου παραβασεως), απο το αρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' και Δ' Κ.Ποιν.Δ., είναι αβασιμος. Οι εμπειριχομενες στον ως ονω αναιρετικο λογο λοιπεσ οιτιασεισ, που αναφερονται σε διαφορετικη αξιολογηση των αποδεικτικων μεσων και, με την επιφαση της εσφαλμενης ερμηνειασ και εφαρμογησ του νομου και της ελλειψεωσ αιτιολογιασ και νομιμης βασεωσ, πληττουν την ανελεγκτη περι τα πραγματα κριση του Δικαστηριου της ουσιασ, είναι απαράδεκτεσ, αφου συνιστουν αμφισβητηση των εισ βαροσ των πιο πάνω δυο αναιρεσειοντων ουσιαστικων παραδοχων της προσβαλλομενης καταδικαστικησ αποφασεωσ και της ορθοτητασ του αποδεικτικου πορισματοσ της.

Κατά το άρθρο 211Α Κ.Ποιν.Δ., που προστέθηκε με το άρθρ. 2 παρ. 8 Ν. 2408/1996, "μόνη η μαρτυρική κατάθεση ή απολογία προσώπου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη δεν είναι αρκετή για την καταδίκη του κατηγορουμένου". Από τη διάταξη αυτή, η παραβίαση της οποίας επιφέρει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, κατά το άρθρο 171 παρ. 1 περ. δ' Κ.Ποιν.Δ., προκύπτει ότι εισάγεται απαγόρευση της αποδεικτικής αξιοποίησεωσ, για την καταδίκη του κατηγορουμένου, της μαρτυρικήσ καταθέσεωσ ή της απαλογιάσ συγκατηγορουμένου του, καθώσ και των μαρτυρικών καταθέσεωσ άλλων προσώπων, τα οποία ως μοναδική πηγή της πληροφορήσεώσ τους έχουν τον συγκατηγορούμενο. Ωσ συγκατηγορούμενοσ, για την εφαρμογή της ανωτέρω διατάξεωσ, θεωρείται α, κατά τις διατάξεισ των άρθρων 45 έως 49 Π.Κ., συναυταυργόσ, ηθικόσ αυτουργόσ και συνεργόσ, αλλά και κάθε άλλοσ, του απαιίου η αξιάποινη πράξη που ακαλούθησε, αν και αυτοτελήσ και διακεκριμένη, συνέχετασ αμέσωσ με την προηγηθείσα αξιάποινη πράξη που τελέσθηκε από άλλο πρόσωπο, επί της οποιάσ στηρίζεται αποκλειστικώσ η μεταγενέστερη αξιάποινη συμπεριφορά του εν συνεχεία αυτουργού. Δεν παραβιάζετασ, άμωσ, η ανωτέρω διάταξη και δεν ιδρύετασ ο σχετικόσ, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α' Κ.Ποιν.Δ., λάγασ αναιρέσεωσ (για απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίασ στα ακροατήρια), όταν το δικαστήριο, για το σχηματισμά της κρίσεώσ του για την εναχή του κατηγορουμένου, δεν στηρίζεται αποκλειστικά στη μαρτυρική κατάθεση ή στην απολογία συγκατηγορουμένου του, αλλά συνδυαστικά, τόσο στη μαρτυρική κατάθεση ή στην απολογία του συγκατηγορουμένου, όσα και σε καταθέσεισ άλλων μαρτύρων και στα αναγνωσθέντα έγγραφα.- Εν προκειμένω, προβάλλετασ η αναιρετικη αιτίαση της απόλυτησ ακυρότητασ της διαδικασίασ στο ακροατήριο, διότι το Δικαστήριο της ουσιασ, κατά παραβίαση του άρθρου 211Α Κ.Ποιν.Δ., που αναφέρετασ στην υπεράσπιση του κατηγορουμένου, στηρίξε την καταδικαστικη εισ βάρασ των άνω αναιρεσειοντων (Μ. Τ. και Ε. Τ.) κρίση του αποκλειστικά και μόνο στο περιεχόμενο της από 3-11-2002 προανακριτικησ καταθέσεωσ του συγκατηγορουμένου τουσ Α. Γ. και στα όσα οι παθόντεσ κατέθεσαν, έχοντασ ως μοναδική πηγή πληροφορήσεώσ τους τα αναφεράμενα στην εν λόγω προανακριτικη κατάθεση. Πλην όμωσ, από τα πρακτικά, το οικείο σημείο του σκεπτικού (βλ. σελ. 61 πρακτικών) και τις παραδαχέσ της προσβαλλόμενης αποφασεωσ προκύπτει, ότι το Δικαστήρια της ουσιασ δεν έλαβε υπόψη και δεν αξιοποίησε αποδεικτικά την άνω προανακριτικη κατάθεση του Α. Γ., την οποία διαχώρισε δια ρητήσ σχετικησ αναφοράσ στην αρχή του αιτιολογικού της και εξήρεσε από τα λοιπά αποδεικτικά μέσα, ενώ, περαιτέρω, και υπό την εκδαχή ότι τα όσα κατέθεσαν οι παθόντεσ μοναδική πηγή είχαν το περιεχόμενο της προμνημονευόμενης καταθέσεώσ του συγκατηγορουμένου των προαναφερθέντων αναιρεσειοντων, το Δικαστήριο της ουσιασ κατέληξε στην καταδικαστικη του κρίση μετά από συνεκτίμηση και άλλων αποδεικτικων μεσων, που αξιολόγησε συνδυαστικά, όπωσ τις ένορκεσ καταθέσεισ άλλων, πλην των παθόντων, μαρτύρων και τα αναγνωσθέντα έγγραφα (119 τον αριθμό). Ωσ εκ τούτου, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν παραβιάσθηκε η διάταξη του άρθρου 211Α Κ.Ποιν.Δ. και έτσι δεν δημιαυργήθηκε απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίασ στο ακροατήριο, συνακαλούθωσ δε ο εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Α' Κ.Ποιν.Δ. δεύτεροσ λόγοσ της αιτήσεωσ αναιρέσεωσ των Μ. Τ. και Ε. Τ., με τον οποίο υποστηρίζοντασ τα αντίθετα, είναι αβασιμοσ. Κατά τις διατάξεισ του άρθρου 82 παρ. 1 και 3 Π.Κ., άπωσ αυτέσ ισχύουαν μετά την αντικατάστασή τους από τις περ. 1 και 2 της υποπαρ. ΙΓ του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, "1. Η περιοριστικη της

άρθρου 82 παρ. 1 και 3 Π.Κ., όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από τις περ. 1 και 2 της υποπαρ. ΙΓ του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, "1. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που δεν υπερβαίνει το ένα έτος μετατρέπεται σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή που είναι μεγαλύτερη από ένα έτος και δεν υπερβαίνει τα δύο μετατρέπεται σε χρηματική ποινή, εκτός αν ο δράστης είναι υπότροπος και το Δικαστήριο με απόφασή του ειδικά αιτιολογημένη κρίνει ότι απαιτείται η μη μετατροπή της για να αποτραπεί ο δράστης από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή που είναι μεγαλύτερη από δύο έτη και δεν υπερβαίνει τα πέντε μετατρέπεται σε χρηματική ποινή, εκτός αν το δικαστήριο με απόφασή του ειδικά αιτιολογημένη κρίνει ότι απαιτείται η μη μετατροπή της για να αποτραπεί ο δράστης από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.....3. Κάθε ημέρα φυλάκισης υπολογίζεται σε ποσό από πέντε (5) ευρώ έως εκατό (100) ευρώ και κάθε ημέρα κράτησης σε ποσό από πέντε (5) ευρώ έως εκατό (100) ευρώ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών μπορεί να αυξομειώνονται τα προβλεπόμενα ποσά μετατροπής των περιοριστικών της ελευθερίας ποινών." Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει, ότι μετατρέπεται σε χρηματική η ποινή φυλακίσεως μέχρι πέντε ετών, ενώ δεν μετατρέπεται σε χρηματική η ποινή καθείρξεως πέντε ετών. Αυτός είναι και ο λόγος, που στην παρ. 3 του ανωτέρω άρθρου γίνεται λόγος για το ποσό της μετατροπής κάθε ημέρας φυλακίσεως (από 5 έως 100 ευρώ) και κάθε ημέρας κρατήσεως (από 5 έως 100 ευρώ) και όχι για την ποινή καθείρξεως πέντε ετών, αφού δεν υπάρχει πρόβλεψη για το ποσό της μετατροπής για κάθε ημέρα καθείρξεως. Αν ο νομοθέτης ήθελε και τη μετατροπή σε χρηματική της ποινής καθείρξεως των πέντε ετών (που επιβάλλεται για τη διάπραξη μείζονος απαξίας εγκλημάτων και οπωσδήποτε διαφοροποιείται, έχοντας βαρύτερες συνέπειες, από την ποινή φυλακίσεως των πέντε ετών) θα το όριζε ρητά, όπως ακριβώς έπραξε 1) με το άρθρο 16 παρ. 1 του Ν. 3727/2008, το οποίο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 παρ. 2 του Ν. 3772/2009 και τροποποιήθηκε με το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 26 του Ν. 3811/2009 και 2) με το άρθρο 26 παρ. 1 του Ν. 3811/2009, με τα οποία προβλέφθηκε μεν η δυνατότητα μετατροπής και ποινών καθείρξεως μέχρι πέντε ετών ολλά προσωρινά και για περιορισμένο χρονικό διάστημα, ήτοι τέτοιων ποινών που καταγνώσθηκαν μέχρι και το έτος 2009, κατά τους ορισμούς των διατάξεων αυτών (οι οποίες, ως προσωρινής χρονικής ισχύος, δεν τύγχαναν εφαρμογής στην προκειμένη υπόθεση) χωρίς να τροποποιηθεί κατά τούτο το άρθρο 82 του Π.Κ. Επιχείρημα υπέρ της ανωτέρω απόψεως αποτελεί και η σχετικά πρόσφατη νομοθετική παρέμβαση, που έγινε με το Ν. 4264/2014, στο άρθρο 41 παρ. 3 του οποίου ορίζεται ότι: "Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζεται και στην περίπτωση μετατροπής ποινών φυλάκισης από τρία έως και πέντε έτη που επιβλήθηκαν αμετάκλητα μέχρι τη δημοσίευση του ν. 4093/2012. Για τη μετατροπή αποφασίζει αμετάκλητα το Δικαστήριο που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση, ύστερα από κλήτευση του αιτούντος. Κατά τη μετατροπή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα", αφού ρητά γίνεται λόγος σ' αυτή για μετατροπή "ποινών φυλάκισης από τρία έως και πέντε έτη" και όχι και για μετατροπή ποινών καθείρξεως πέντε ετών. Επομένως, το Δικαστήριο της ουσίας με το να απορρίψει το υποβληθέν αίτημα των αναιρεσιδόντων Μ. Τ. και Ε. Τ. περί μετατροπής της ποινής της καθείρξεως των πέντε (5) ετών, που επιβλήθηκε στον καθένα από αυτούς, ως μη νόμιμο, ορθώς ερμήνευσε και εφήρμοσε τις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις του άρθρου 82 Π.Κ., τις οποίες ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου παραβίασε, ως εκ τούτου δε ο τρίτος και τελευταίος λόγος της αιτήσεως αναίρεσεως των εν λόγω αναιρεσιδόντων, από το άρθρ. 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' ΚΠοιν.Δ., με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμος. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση αναίρεσεως των Μ. Τ. και Ε. Τ. πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, ενώ οι δια του από 10-11-2015 υπομνήματος των εν λόγω αναιρεσιδόντων, που κατατέθηκε κατά την ίδια ημερομηνία στο γραμματέα του Δικαστηρίου τούτου, το πρώτον μετά τη συζήτηση της υποθέσεως προβαλλόμενες λοιπές αναίρετικές αιτιάσεις εφόσον σε κάθε περίπτωση δεν

ημερομηνία στο γραμματέα του Δικαστηρίου τούτου, το πρώτον μετά τη συζήτηση της υποθέσεως προβαλλόμενες λοιπές αναιρετικές αιτιάσεις, εφόσον σε κάθε περίπτωση δεν γίνεται αναφορά σ' αυτές δια του κυρίου δικογράφου της υπό κρίση αιτήσεως, δεν λαμβάνονται υπόψη. Τέλος, μετά την απόρριψη της άνω αιτήσεως οναιρέσεως, πρέπει να επιβληθούν στους αναιρεσιόντες τα δικαστικά έξοδα (άρθρ. 583 παρ.1 Κ.Ποιν.Δ.), κατά τα οριζόμενα ειδικότερο στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει τις 1) από 16-9-2014 αίτηση (ασκηθείσα δια δηλώσεως, που επιδόθηκε στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στις 17-9-2014) του Α. Γ. του Μ., κατοίκου ... και 2) από 23-~~1~~-2014 αίτηση των Μ. Τ. του Ι. και Ε. Τ. του Ι., κατοίκων ..., αντίστοιχα, για αναίρεση της υπ' αριθ. 10/2014 απαφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Κρήτης. Και επιβάλλει σε κάθε αναιρεσιόντα τα δικαστικά έξοδα, που ανέρχονται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 5 Οκτωβρίου 2016.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριά του, την 1η Νοεμβρίου 2016.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ